

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. május 3., október 1. napjain megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2017. december hó 11. napján kihirdetettnek tekintett 6.B.30/2016/95. számú ítéletének I. r. vádlottra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A kábítószer-kereskedelem büntette a Btk. 176. § (1) és (2) bekezdés szerint minősül.

A kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 11 (tizenegy) hónapra enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékét 3 (három) évre leszállítja.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2015. január 18. napjától 2017. december 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének a jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 69.580,- (hatvankilencezer-ötszáznyolcvan) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I. r. vádlott jelenlegi lakcíme: szám, személyazonosító igazolvány száma:

I n d o k o l á s

A Miskolci Törvényszék 2017. november 27. napján kihirdetett 6.B.30/2016/95. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében a 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdése és (3) bekezdése, valamint új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében a Btk. 184. § (1) bekezdése szerint. Ezért halmazi büntetésül 5 év és 3 hónap szabadságvesztés büntetésre, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2015. január 18. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

Kimondta, hogy I. r. vádlott feltételes szabadságra bocsátása lehetőségének legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap. Az I. r. vádlott vonatkozásában 291.500,- Ft összeg

erejéig vagyonekhozást rendelt el. Rendelkezett bűnjel sorsáról, illetőleg kötelezte I. r. vádlottat 414.385,- Ft bűnügyi költség megfizetésére külön, egyetemleges kötelezést mondott ki az ügyben szereplő többi vádlottal, együttesen 1.266.437,- Ft-ra, illetőleg 115.214,- Ft bűnügyi költség vonatkozásában arról rendelkezett, hogy az az állam terhén marad.

Az ítélet ellen az ügyész az I. r. vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott téves minősítés és enyhítés, védője elsősorban téves minősítés miatt és ennek okán enyhítés végett, másodsorban kizárólag a büntetés enyhítése céljából jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta I. r. vádlottat érintően.

A védő a 2018. május 3. napján az ítéletábrán megtartott nyilvános ülésen kifejtette azon álláspontját, hogy az időközbeni jogszabály változás kedvezőbb jogszabályi környezetet teremt védenre számára cselekménye jogi minősítése, és az alkalmazandó joghátrányok szempontjából, ugyanis 2018. január 1-étől a Btk. 461. § (1) bekezdés db) pontjában számszerűen meghatározásra került az AB-CHMINACA vegyületnél a csekély mennyiség felső határa, mely alapján a jelentős mennyiség alsó határa is módosult.

A hivatkozott törvényhely AB-CHMINACA vegyületnél a csekély mennyiséget 0,05 grammban határozza meg, amely 50 milligramm. 50 milligramm esetén a jelentős mennyiség alsó határa annak a húszszorosa, tehát mintegy 1000 milligramm lesz, vagyis 1 gramm. Az érintett mennyiség a vádlott kábítószer-kereskedelem büntettként megjelölt cselekményénél a minősítést mindenképpen megváltoztatja, a vádlott számára kedvezőbbé teszi.

A védő kitért arra is, hogy amennyiben 2014-ben is már kábítószernek minősült volna az AB-CHMINACA, akkor nem kellett volna jelen ügyben halmazati szabályokat alkalmazni és ugyanazon tényállás mellett 1 rendbeli cselekményről lehetne beszélni az ügyben. A védő szerint mindezeket is figyelembe kell venni a büntetés kiszabásánál.

Végezetül utalt arra, hogy a lefoglalt kábítószer gyanús anyagok esetében olyan anyagokról van szó, melyek egyszerre tartalmaznak pszichoaktív anyagot és kábítószernek minősülő anyagot, ennek pedig mindenképpen jelentősége van a továbbiakban még inkább a mennyiségi értékek pontosításánál. A védő a minősítés változtatás folytán a büntetés jelentős enyhítését indítványozta védenre vonatkozásában.

Elöljáróban szükséges rámutatni arra, hogy a 2018. július 1. napján hatályba lépett 2017. évi XC. törvény a büntetőeljárásról (a továbbiakban: Be.) 868. § (1) bekezdése felhívásával e törvény rendelkezéseit a 868. § - 877. §-ban meghatározott eltérésekkel a hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell, illetőleg a 870. § (1) bekezdése értelmében e törvény hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.

Az ítéletábra a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1), (2) bekezdései alapján a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja megjelölésével tárgyaláson teljes terjedelmében felülbírálta, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének csaknem hiánytalanul eleget tett, széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le.

A Be. 592. § (2) bekezdés b) pontja kimondja, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, ha a tényállás részben felderítetlen.

A tényállás jelen ügyben azért részben felderítetlen, mert a bizonyítékok beszerzése során elkerülte a törvényszék figyelmét az, hogy I. r. vádlottól lefoglalt kábítószeranyag anyag minőségi összetétele vegyész szakértő által bár meghatározásra került - AB-CHMINACA elnevezésű kábítószer és PB-22 megnevezésű új pszichoaktív anyag -, azonban a lefoglalt 4,1478 gramm össztömegű növényi anyagban meglévő arányuk, pontos mennyiségük mérésrel való megjelölése elmaradt.

Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalmának meghatározása vegyész szakértő feladata mérésrel, míg a le nem foglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalmának rögzítése a bíróság ténymegállapítása becsléssel a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet által összegállított, évekre, hatóanyagokra lebontott táblázat segítségével, a feltüntetett mennyiségi határok között a kedvezőbb, alsó határ figyelembe vételével (BH2005. 279).

Az új pszichoaktív anyagokat illetően is megoszlik a bíróság és vegyész szakértő tevékenysége a le nem foglalt és lefoglalt anyagokat érintően.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla bizonyítást rendelt el az ügyben, és kiegészítő vegyész szakértői vélemény beszerzése felől döntött.

Az ítélet táblán 2018. október 1. napján megtartott tárgyaláson a kiegészítő szakértői véleményre figyelemmel az ügyész a vádlott cselekményét a tényállás pontosítása mellett a Btk. 176. § (1) bekezdése szerinti kábítószer-kereskedelem büntettként indítványozta minősíteni, míg a végrehajtási fokozatot a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben határozta meg.

A védő a minősítés változtatásra vonatkozó korábbi indítványát fenntartotta, az enyhítő körülmények között indítványozta nagyobb nyomatékkal figyelembe venni, hogy nagyon rövid idő alatt került sor a cselekmény elkövetésére, védence hosszú ideig volt előzetes letartóztatásban, beismerő vallomást tett, mely megbánó magatartással párosult, és minderre figyelemmel olyan szabadságvesztés büntetésre tett indítványt, amellyel gyakorlatilag az előzetes fogvatartásban töltött időre tekintettel a szabadságvesztés kitöltöttnek tekinthető.

A másodfokú eljárásban foganatosított bizonyítás eredményeként az ítélet tábla arra a meggyőződésre jutott, hogy a törvényszék a tárgyalásán megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, az azonban a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeként a Be. 593. § (1) bekezdése alkalmazásával a következőképpen pontosítandó, illetőleg kiegészítendő:

Az elsőfokú ítélet 12. oldalán 7. bekezdést követő rész és 13. oldalán az 1. bekezdések mellőzendők.

Az elsőfokú ítélet 13. oldalán 2. bekezdés helyett az alábbiak tüntetendők fel:

I. r. vádlott által 2015. január 1. és 18. napja közötti időben, a korábban megjelölt személyeknek értékesített, összesen 26,5 gramm biofű elnevezésű növényi törmelék AB-CHMINACA hatóanyag tartalma - az I. r. vádlottra nézve kedvezőbb 1 %-os hatóanyag koncentrációval számolva - 0,265 gramm.

Az értékesítésre szánt, lefoglalt és megvizsgált 4,08 gramm, valamint 0,74 gramm biofű elnevezésű növényi törmelék AB-CHMINACA hatóanyag tartalma együttesen 0,0575 gramm.

Az értékesített és értékesítésre szánt lefoglalt biofü összesen 0,3225 gramm AB-CHMINACA hatóanyagot tartalmazott, mely meghaladta a csekély mennyiség felső határát, de nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát.

A 2018. január 1. napjától hatályos Btk. 461. § (1) bekezdés d) pont db) alpontja értelmében a 176-tól 180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag tartalma AB-CHMINACA esetén a 0,05 gramm mennyiséget nem haladja meg.

A Btk. 461. § (3) bekezdés a) pontja alapján a kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának húszszorososa, vagyis ez az AB-CHMINACA esetén 1 gramm.

A törvényszék ítéletének 14. oldalán az utolsó bekezdés helyett az utolsó előtti bekezdés az irányadó I. r. vádlottra, V. r. vádlott kérésére IV. r. vádlott által vásárolt biofüvet illetően.

Az előbbiek szerint pontosított, illetőleg kiegészített tényállás most már megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében.

Mint ahogy a korábbiakban már utalt rá az ítéletábra, a törvényszék a tárgyalásán megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, a logika szabályai szerint járt el, azonban az indokolás néhány helyen kisebb mértékben pontosítandó:

Az első fokon eljáró törvényszék ítéletének 17. oldalán az 1., 2. bekezdés mellőzendő, ugyanis a bíróság mérlegelő tevékenységét követően önállóan teszi meg megállapításait, az ügyészi bizonyíték értékeléssel nem kell összevetnie mérlegelő tevékenységének eredményét.

Az ítélet 25. oldal utolsó előtti bekezdése ugyancsak mellőzendő, ugyanis bírósági ítéletbe nem illő a „kakukktójas” kifejezés használata.

Az ítélet 25. oldal 3. bekezdésében pedig leírási hiba folytán „vádlott-társa és tanúi vallomások” kifejezés használandó.

Az elsőfokú ítéletből a 45. oldaltól 50. oldalig terjedő részeket, az ott leírtakat az ítéletábra a szakértői bizonyítás körében pertörténeti áttekintésnek tekinti figyelemmel arra, hogy a vizsgálat tárgyát képező „hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának” meghatározása 2018. január 1-étől kezdve meghaladottá vált, ugyanis a Btk. 461. § (1) bekezdés d) pont, db) alpontja alapján a csekély mennyiség felső határa AB-CHMINACA esetében 0,05 gramm.

Szükséges viszont részletezni ehelyütt a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás anyagát, a kiegészítő vegyész szakértői vélemény főbb megállapításaival:

A vizsgált és véleményezett növényi anyagok AB-CHMINACA és PB-22 hatóanyagot tartalmaznak. A szakvélemény kiegészítésében a szakértő feladata volt - lefoglalás idején és jelenleg is - kábítószernek minősülő AB-CHMINACA, illetve a - lefoglalás idején és jelenleg is - új pszichoaktív anyagnak minősülő PB-22 tartalom meghatározása.

Az I. r. vádlottól lefoglalt 4,1478 gramm össztömegű növényi anyag összesen 62,5 +/- 5,0 milligramm AB-CHMINACA elnevezésű kábítószerrel tartalmaz. Ez 0,0625 +/- 0,0050 gramm.

2014. január 1-étől a Btk. 184/D. § (2) bekezdése alapján az új pszichoaktív anyag csekély mennyiségű volt, ha a készítmény legfeljebb 10 gramm tömegű új pszichoaktív anyagot tartalmazott.

2017. május 23-tól a Btk. 184/D. § (2) bekezdése alapján az új pszichoaktív anyag csekély mennyiségű, ha a készítmény legfeljebb 2 gramm tömegű új pszichoaktív anyagot tartalmaz.

A 4,1478 gramm össztömegű növényi anyag 0,0572 +/- 0,0046 gramm (azaz 57,2 +/- 4,6 milligramm) PB-22 elnevezésű új pszichoaktív anyagot tartalmaz, melynek jogi értelemben vett mennyisége nem éri el az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó csekély mennyiség felső határát (sem a lefoglalás, sem a jelenleg érvényben lévő szabályozás szerint sem).

Az ítélet tábla a továbbiakban az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából mellőzi az 50. oldal 3. bekezdését követően rögzítetteket, hiszen az ítéleti tényállásból is mellőzésre kerültek azok az időközbeni jogszabály változás okán.

Az ítélet 53. oldal 3. bekezdését követően taglalt részek ugyancsak mellőzendők fentiekből kifolyólag, kivéve az utolsó bekezdést.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést I. r. vádlott bűnösségére, cselekményei közül az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette cselekmény minősítése törvényes.

A kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában az időközbeni jogszabály változásra tekintettel az elsőfokú ítélet 56. oldal utolsó bekezdését követően az alábbiak szerint szükséges kiegészíteni azt:

I. r. vádlott bűnösségének megállapítására a kábítószer-kereskedelem büntetteként megjelölt cselekményt illetően a Btk. 176. § (1) bekezdése alapján került sor.

Az elsőfokú ítélet 57. oldalának utolsó 2 bekezdése helyett feltüntetendő, hogy a másodfokú határozat rendelkező részében megjelölt kábítószer-kereskedelem büntette 2 évtől 8 évig, míg az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett. A halmazati büntetés szabályait figyelembe véve a büntetési tételkeret 2 évtől 12 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték 7 év.

Az ítélet tábla a büntetés kiszabás körében egyetértett abban az elsőfokú bírósággal, hogy a középértéket közelítő tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása egyáltalán nem mutatkozott szükségesnek I. r. vádlottal szemben, a törvényi minimumot kissé meghaladó tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását látta indokoltnak az ítélet tábla is. A közügyektől eltiltás tartamát is enyhítette a másodfokú bíróság.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön, mivel a szabadságvesztésnek a tartama a 3 évet nem éri el.

Az enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslatok eredményesek.

Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a 2017. november 27. napján megtartott tárgyalási napon hozta meg ítéletét, annak azonban kihirdetésére 2017. december 11. napján került sor.

Mindezért az ítélőtábla a kiszabott szabadságvesztés tartamába 2015. január 18. napjától 2017. december 11. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekintette beszámítottnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a törvényszék ítéletét, míg egyéb rendelkezéseit helybenhagyta a Be. 605. § (1) bekezdésének alkalmazásával.

Az ítélőtábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget érintően a Be. 613. § (2) bekezdésének felhívásával az I. r. vádlottat mentesítette a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetése alól, valamint pontosította a vádlott személyi adatait, így lakcímét és személyigazolványának a számát.

Debrecen, 2018. október 1.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró,
Dr. Répássy Árpádné dr. Német Laura sk. bíró

Záradék: Az ítélőtábla jelen határozatával a Miskolci Törvényszék 6.B.30/2016/95. számú ítélete jogerős.

Debrecen, 2018. október 1.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke